

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 137

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προκληρητικῶς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 18 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὰ φράγκα 20.
Ἄγγλικα καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχας.

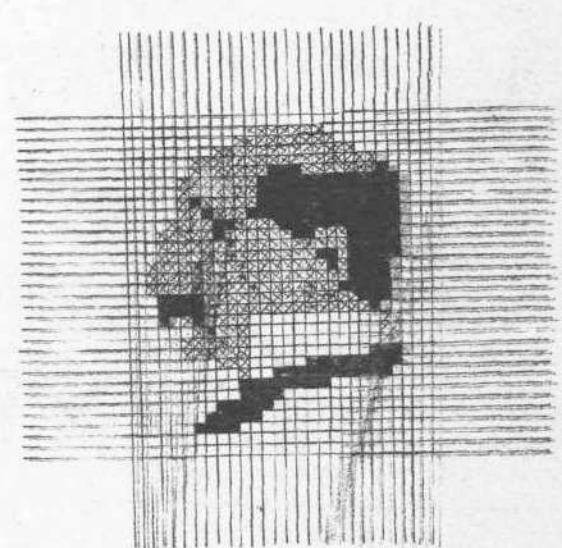
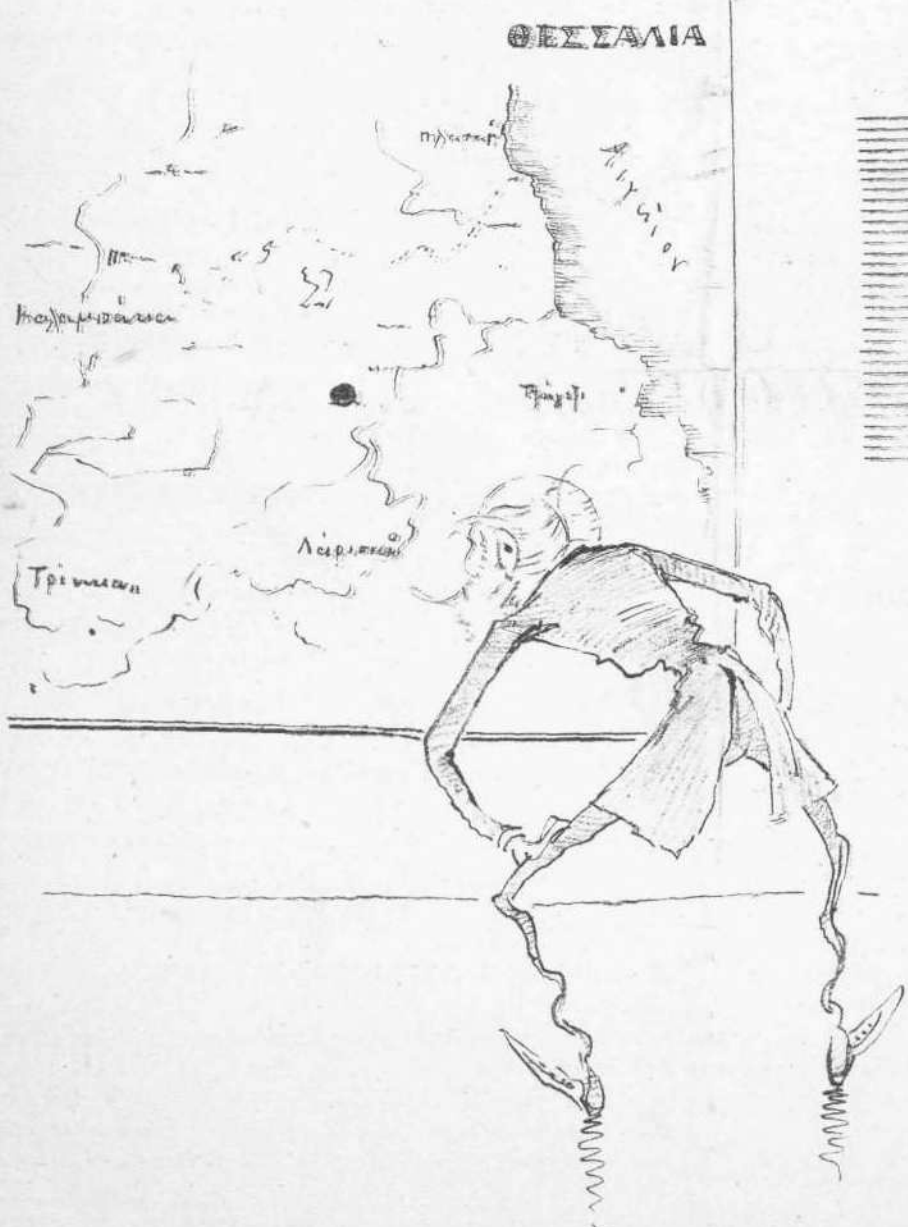
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 8 ΜΑΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Διὰ τὴν ἔχθειν τῶν Ὀλυμπίων

Μελεῖται ἐπὶ τοῦ δρομολογίου τοῦ 3ου κόμματος

Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Ἡ προσπάθεια ἡ γενομένη πρὸς βελτίωσιν καταστάσεώς τινος, εἶνε πάντοτε ἔργον ἐπιχειρητικῶν καὶ ὅσον μᾶλλον τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε δυσεπίτευκτον, τόσην περισσοτέραν τιμὴν προσπορίζει εἰς τοὺς ἐπιχειροῦντας. Ἐνθυμούμαι πάντοτε μετὰ συγκινήσεως τοὺς λόγους γηραιῶν καθηγητῶν μου λέγοντος πρὸς ἕνα συμμαθητὴν κωφὸν ὡς τὸ ἄγαλμα τοῦ Κοραΐ: «Προσπάθει πάντοτε ἡ ἀκούης τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς σου!»

Καὶ ἐγὼ ἐπεχείρησα ἄλλοτε πράγματα δυσκινώτα. Μίαν φορὰν εἶπα κατ' ἐμαυτὸν: Τώρα ὅπου ὁ Λεσσεψ ἐπιχειρεῖ νὰ κόψῃ τὸν ἰσθμὸν τοῦ Πανζμᾶ, διατί νὰ μὴ ἐπιχειρήσω καὶ ἐγὼ νὰ κόψω . . . τὸ κᾶπνισμα; Καὶ τὸ ἐπεχείρησα καὶ κατώρθωσα μόνον νὰ μοῦ κόψῃ τὴν πίστιν ὁ καπνοπώλης μου, διότι δὲν ἠγόραζον πλέον κρ' αὐτοῦ καπνὸν τακτικᾶ.

Εὐνοήτος λοιπὸν εἶνε ὁ ἐνθουσιασμός, ὑφ' οὗ κατελήφθη, ὅτε ἔμαθον ὅτι ἰδρύεται Σύλλογος κρ' ἀνδρῶν φίλων κατὰ πάντα εὐυπολήπτων καὶ φιλοπροσώπων, κύριον σκοπὸν προτιθέμενος νὰ εἰσαγάγῃ πανταχοῦ τὴν ἀποκέντρωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασιλεῖον. Ἡ Ἀποκέντρωσις!.. δὲν εἰςεύρω διατί ἡ λέξις αὕτη μοῦ προξενεῖ εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα φαντάζομαι τὴν ἀποκέντρωσιν ὡς εἶδος τι γενικῆς ἀποσυνθέσεως τῆς κακῆς καὶ φθοροποιᾶς αὐτῆς μηχανῆς, ἣτις καλεῖται ἑλληνικὸν βασιλεῖον. Φαντάζομαι τὸν Πρωθυπουργὸν μένοντα εἰς Κόρινθον, τὸν Λομβάρδον εἰς Στυλίδαι, τὸν κ. Βουλπιώτην εἰς Φολέγανδρον, τὸν Βασιλέα πάντοτε εἰς τὸ Μὸν Ρεπό, τὸν κ. Δηλιγιάννην συνεδριάζοντα μετὰ τῶν ὀλίγων ἡμετέρων τοῦ εἰς Κανδρέβα, τὸν κ. Ράλλην συναθροίζοντα τοὺς πιστοὺς εἰς Τσαγέζι, τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον εἰς Κόπραιναι καὶ ὑπολογίζω τὴν ὠφέλειαν, ἣτις ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς διασπάσεως αὐτῆς καὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς βλαβερᾶς ὄλων αὐτῶν ἐπηρείας. Καὶ τέλος ἀν λάθωμεν ὅπ' ὄφιν τὸ ἕν καὶ μόνον ἀγαθόν, ὅπερ ἀδιαφοροεικίτως ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ Ἀποκέντρωσις, τὴν φυσικὴν κατάργησιν τῶν Κεντρικῶν Ταμιῶν, πάλιν δι' αὐτὸ καὶ μόνον θὰ ἦτο πολύτιμος.

Ἄλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος;.. Ἴδου τὸ ζήτημα! Ἐντεῦθεν ἄρχονται αἱ σοβαραὶ καὶ ποικίλαι δυσχερείαι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὠφελίμου σχεδίου. Ἡ Ἀποκέντρωσις δηλοῖ τὴν κατάργησιν παντὸς κέντρου. Ἐν καὶ μόνον κέντρον ὅταν ἀφῆθῃ, ἐτελείωσεν. Τὸ καφενεῖον τοῦ Γιαννοπούλου, ἐπὶ πρᾶδειγματι, εἶνε κέντρον συναθροίσεως ἄρα πρέπει νὰ κλεισθῇ ἢ τοῦλάχιστον πρέπει οἱ τακτικοὶ τοῦ πελάται νὰ διασπαρῶσιν εἰς μέρει ἀπόκεντρα ἀνάγκη δὲ πᾶσα τότε ὅπως ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, ν' ἀναλάβῃ αὐτοπροσώπως ὁ κ. Φλογαίτης, — ὅστις, ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματός του ὀφείλει νὰ εἶνε ὁ ἐπιθερμότερος ὀπαδὸς τῆς ιδέας — ἔργα χωροφύλακος καὶ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν κ. Φαλέξ, φερεῖται, νὰ συχνάζῃ εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Δεξιάμενης καὶ τὸν ἀγαπητὸν κ. Ἀχιλλέα Παράσχον εἰς τὴν Κολοκυθῶν.

Ἄλλη περίπτωσις. Προσκαλεῖται ἐνώπιον τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου ὁ φίλος Ρόκκος Χοιδᾶς.

— Κύριε Ρόκκο, ἀσπάζεσαι τὰς ιδέας τοῦ ἡμετέρου σωματείου περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν τυχῶν τῆς Πατρίδος διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀποκέντρώσεως;

— Καὶ μ' ἐρωτᾶτε ἐμέ, ὅστις ἀείποτε ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, ὅστις

. . . Libertà vo cercando ch' è si cara
Come sa chi per lei vita rifiuta . . .

— Λοιπὸν εἴμεθα σύμφωνοι . . . καταργοῦνται τὰ κέντρα!

— Κάτω τὰ κέντρα!

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σοῦ ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἐξῆς ὅταν γυμνάζησαι εἰς τὴν σκοποβολὴν νὰ βάλῃς εἰς τὸ κέντρον.

Ὁ καλὸς κἀγαθὸς Ρόκκος μένει ἐμβρόντητος, διαμυρτύρεται, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ πράξῃ διαφορητικᾶ. Καὶ κατ' ἀνάγκην συγκατατίθεται διὰ νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Συλλόγου αὐτὸς ὁ ἀπαράμιλλος σκοπευτὴς νὰ φαίνεται ἀδέξιος, ὅσον θὰ ἐφαίνετο ἐξαίφνης καὶ ὁ κ. Ὀμηρος Κλάδος, ἂν ἀπεφάσιζε νὰ γυμνασθῇ εἰς τὴν σκοποβολὴν.

Εἰς δὲ τὰς ἐξοχὰς ἄλλο κακόν. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου περιπολοῦντα συλλαμβάνουσι χωρικὸν ἐγκεντρίζοντα δένδρον τι.

— Τί κάμνετε αὐτοῦ;

— Κεντρῶνω τὴν μηλιὰ μου.

— Ἀθλίε! . . . καὶ δὲν εἰςεύρεις, ὅτι τὰ κέντρα ἀπαγορεύονται; Ἀποκέντρωσέ τὴν ἀμέσως!

Καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα εἰς τὰς ἐξοχὰς, καὶ εἰς τοὺς κήπους, ἄς μείνωμεν εἰς αὐτοὺς διὰ ν' ἀναφέρωμεν τὴν δυσχερεστάτην πᾶσῶν τῶν ἐνδεχομένων περιστάσεων, τὸ φεβρόν ἐμπόδιον, καθ' οὗ ἔχει νὰ παλαίσῃ ὁ Σύλλογος, τὸ ἐμπόδιον, τὸ ὁποῖον πιθανῶς ἔσται τὸ βατερλῶ αὐτοῦ. Ἀφοῦ θὰ λείψωσιν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κέντρα, πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐξαφανισθῶσι τὰ κέντρα τὰ ἐπιβλαβῆ. Ἐπομένως πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἀπηνής καταδιώξις κατὰ τῶν μελισσῶν καὶ τῶν σφηκῶν, τῶν ὁποίων τὸ κέντρον προξενεῖ τόσην ἀλγεινὴν πληγὴν. Θὰ ἔχωσι τὸ θάρρος τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ν' ἀποσπάσωσι τὰ κέντρα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ὄργιλα καὶ ἐπικίνδυνα ζώφια;

Ἐκεῖ ἔγκειται ὁ κίνδυνος καὶ ὅταν ἀναλογίζηται τις τὸν σκοπὸν τοῦ σωματείου καὶ τὰς σοβαρὰς δυσχερείας καθ' ὧν ἔχει νὰ παλαίσῃ δὲν δύναται νὰ μὴ ἀνακράξῃ, ὅτι ὁ Σύλλογος αὐτὸς τῆς ἀποκεντρώσεως πρὸς κέντρα λατίζει!

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυός

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐφέτος ὁ Μάιος ἦλθε μὲ διχθεσίαις ὅπως οὖν δυστρόπους. μόνις ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς φιλανθροῦς νὰ δρέψωσιν ὀλίγα ρόδα ἐκ τοῦ κήπου, καὶ εἰς τὸν κύριον Τρικούπην νὰ ὀσφρανθῇ ἐπὶ τινὰς ὄρας ἡρωματισμένην ἀτμοσφαίραν ἔπειτα ἀπὸ τὴν δυσώδη ἐκείνην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ταμιῶν. Τὸ μόνον καλὸν εἶνε, ὅτι ἔθρεξε ραγδαίως καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἐκαθαρίσθησαν τὰ σπαρτά. Δὲν ἔθρεξεν ὅμως, ὡς ἐπίστευσαν μερικοὶ, διότι ὁ Θεὸς ἠὺσπλαγχνίσθη τὴν ἐσοδεῖαν ἢ διότι εἰσήκουσε τὰς λιτανείας ὄχι. Τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι ὁ κρηθὼν Ἀπρίλιος εἶχε καταλείπει εἰς τὸν τόπον τοῦτον τόσην λέραν, ὥστε ὁ Μάιος ὡς ἐνοικιαστὴς λαμβάνων κα-

τοχὴν οἰκίας τινὸς ἀκαθάρτου, πρῶτόν του ἔσχε μέλημα τὸν γενναῖον καθαρισμόν.

*

Ἡγὼ τῆς Πρωτομαγιάς.
— Τᾶμαθες; ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπίασε τὸ Μᾶη! . .
— Μπᾶ! . . μήπως εἶχε καὶ αὐτὸς ἔλλειμμα;

*

Καὶ ὁ Δηλιγιάννης τί ἐπίασε;
— Μᾶ! . . ὕστερα ἀπὸ τὴν φανερὰν ρῆξιν ἢ ὁποῖα ἔγεινε εἰς τὸ κόμμα του τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι ἔπιασε τὰ μαλλιά του.

*

Διότι δυστυχῶς, ἐὰν δὲν γίνωνται κατὰ τὸν Μάιον μῆνα γάμοι, γίνωνται ὅμως διαζύγια. Ὁ χωρισμὸς μεταξὺ τοῦ τρίτου κόμματος καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θεωρεῖται ἤδη ὀριστικῶς.

*

Καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ νέου πολιτικοῦ κόμματος ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν.
Περίεργος μεταβολὴ καιρῶν! Ἐλλοτε εἰς τὴν χώραν ἐκαίην ἐξήρχοντο οἱ πετσωματάδες, τώρα ἐξέρχονται οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς Βουλῆς.

*

Τοῦτο μαθὼν ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἐπεχείρησε καὶ αὐτὸς περιοδεῖν ἀνά τὴν Θεσσαλίαν. Ἀλλὰ μόλις ἀπεβίβασθη, πρεσβεῖα χωρικῶν παρουσιασθεῖσα τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω.

Καὶ εἶχον δίκαιον οἱ ταλαίπωροι! Ἐφοβοῦντο μὴ κιντρινίσουν τὰ μόλις ἀρξάμενα κατ' αὐτὰς νὰ ζωογονῶνται σπαρτά.

*

Ἀναγινώσκων τις εἰς τὴν Νέαν Ἐφημερίδα τὰς θαυμαστάς θεραπευτικὰς ιδιότητας τοῦ ἁλατος, ἄς ἀνεκάλυψεν εἰς Βέλγος ἐπιστήμων, ἀναφωνεῖ:

— Μὰ δι' αὐτὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τοιαύτην οἰκτρὰν κατάστασιν ἡ Ἀντιπολιτεῦσις! . . . Ἀφοῦ εἶχεν ἀρχηγὸν ἀνάλατον!

Ἄρσις

Σ Π Ο Υ Δ Α Ι Α

Οἱ πάντες γρηγορεῖτε . . . χαρὰ εἰς τὴν πατρίδα!
καὶ ἄλλον κόμμα ἐφάνη παρ' ἐλπίδα,
καὶ Σύλλογος τοῦπίκην Ἀποκεντρωτικὸς,
ἀφοῦ ὁ ἄλλος σβένει ὁ καὶ Πολιτικὸς.

*

Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ κόμμα ἂν ρίψωμεν τὸ βλέμμα σπουδαίους καὶ εἰς τοῦτο θὰ εὐρωμεν σωτήρας, ποιοῦντας τὴν πατρίδα καὶ τοῦ λαοῦ τὸ αἷμα, καὶ ρήτορας μεγάλους καὶ ἀληθεῖς φωστῆρας.

*

Ἐσχηματίσθη κόμμα ἐκ τῶν ἐξοχητέρων καὶ ὁ Δεληγιάννης μένει ἐστὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ,

καὶ ἀρχηγὸν γυροῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν τρίτων, ἐνθ' ἄρα πῶς ἔχουν ἀνάγκην ἰατροῦ.

*

Καὶ βγαίνει τελευταῖος ὁ πρῶτος Δεληγιάννης καὶ ἡμέτεροι ὀλίγοι τοῦ ἔμειναν ἀκόμα, ἐν ὅς καὶ ὁ Ξυνητάρος καὶ ὁ κλεινὸς Βλαχάνης, μὰ πιθανὸν καὶ τοῦτοι νὰ πᾶνε ἐστ' ἄλλο κόμμα.

*

Καὶ τῶν ἄς χαιρετήσῃ μ' ἐμὲ ὁ κόσμος ὅλος αὐτοὺς τοὺς καλουμένους Ἀποκεντρωτικοὺς . . . μὰ δύναμις κεντρώθη καὶ ὄχι κεντρομόλος πρὸς ἕνα κέντρον σφῆρι πολλοὺς ζοχαδιακοὺς

*

Αὐτοὶ βαθῶς δὲν πᾶνε, πατοῦν εἰς τὰ ριχὰ, δὲν κρῦπτον συνωμοτίας, καὶ ἀντάρτας ἐπαράτους, ἐκεῖνοι θὰ λακτίζουν πρὸς κέντρα μοναχὰ, καὶ θ' ἀναθεωρήσουν τὸ Σύνταγμα τοῦ Κράτους.

*

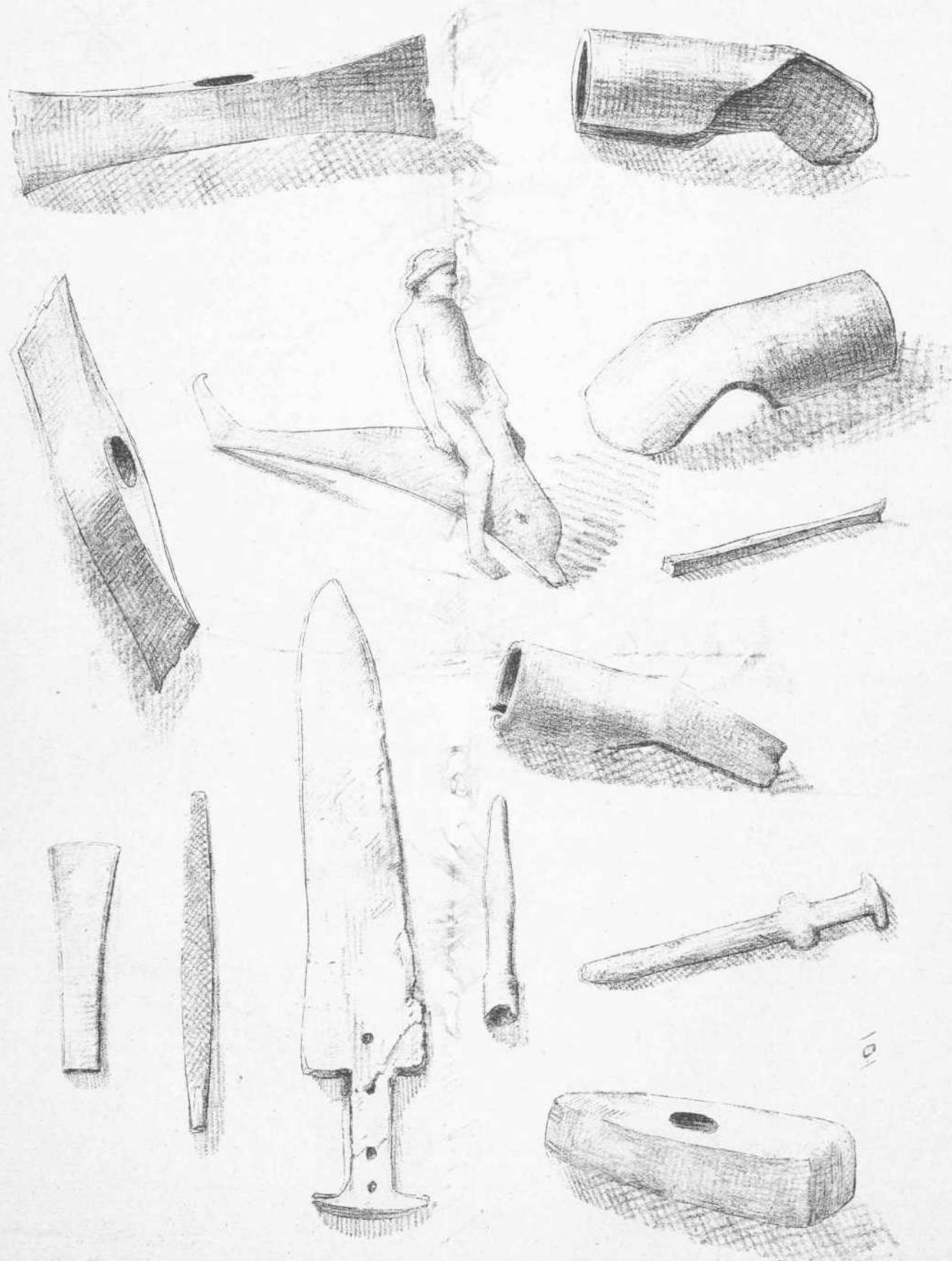
Ὅπου πολλοὶ κοκόροι ἀργεῖ τὰ ξημερώση καὶ ἐγὼ τὸν σκελετό μου εἰς τὸ κρεβάτι πέρω καὶ σοῦ τῆς πατρίδος σωτήρας βγαίνου τῶσι τόσο κατὰ δαβδὸλον πηγαίνει τὸ Κουβέρο.

Λουρῶ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Μονάχῳ Συλλόγου τῶν ἐφημεριογράφων καὶ τῶν συγγραφέων, ἀπήλυθε δι' ἐγκυκλίου τοῦ πρόσκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλοῦ δημοσιογράφου, ὅπως πέμψωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν διεθνή Σύνοδον τοῦ περιοδικοῦ τύπου, ἣτις θὰ συνέλθῃ ἐν Μονάχῳ ἀπὸ τῆς 15 μέχρι τῆς 19 προσεχούς Ἰουνίου (ἐ.ν.). Ἡ σύνοδος αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ πρώτη τοιαύτη. Ἡ μεγάλη θέσις, ἣν ὁ τύπος κατέχει ἐν τῷ κόσμῳ, δίδει εἰς τὴν συνάθροισιν ταύτην ἰδιαιτέραν σημασίαν. Ὁ περιοδικὸς τύπος, ὅστις ἤρξατο λειτουργῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡμίσεως τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλίᾳ κατ' ἀρχάς, ἀνεπτύχθη ἔκτοτε συνεχῶς καὶ καταπληκτικῶς, ὥστε ὥστε νὰ καταστῇ ἡ μεγίστη δύναμις, ὁ μέγιστος παράγων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἐν τῶν γνωρισμάτων τοῦ βίου τῶν νεωτέρων ἔθνων, ἐν τῶν οὐσώδεστών στοιχείων αὐτοῦ, οὐ ἔστεροῦντο τὰ ἀρχαῖα ἔθνη, εἶνε ὁ περιοδικὸς τύπος, ὅστις σήμερον περιλαμβάνει ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς λεπτομερείας τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, τῆς πολιτικῆς, τῆς κοινωνικῆς κινήσεως, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, τῆς φιλολογίας, τῆς βιομηχανίας. Δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ ἀπαράμιλλος κατὰ τὴν δύναμιν νεώτερος οὗτος δεσμός, πολλαπλασιάζει ἀπέριως, ἀνυπολόγιστως τὰς δυνάμεις καὶ τὴν πρῶτον τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ ταῦτα ἡ πρώτη αὕτη ἐν Μονάχῳ συνεργημένη διεθνή σύνοδος τοῦ περιοδικοῦ τύπου, παρέχει εἰδικόν τι καὶ ἑκτακτὸν ἐνδιαφέρον. Ἡ Ἑλλάς, ἐν ἣ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῆς ὁ περιοδικὸς τύπος ἔκαμν σπουδαίας προόδου; καὶ προσέφερεν ἐξόχως ὑψηλῆς, προθύμως βίβαια θ' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν ἀναγγελλομένην μεγάλην ταύτην σύνοδον, ἐν ἣ θὰ καταμετρηθῇ, ὡς εἶπεν, τὰς κολοσιαίας δυνάμεις τοῦ ὁ μέγιστος τῶν παραγόντων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΝΝΕ

"O vai! πολὺ λυπήθηκα πού εἶπες τὰς Ἀθήνας τὸ μόνον κασαφύγιον τῆς λέρας...

Τσοπαναίως

ΦΟΛΑΙ

Ἡ παρελθούσα ἐβδομάς δύνανται τις νὰ εἶπῃ, ὅτι διήλθεν ἐν ἡμερίᾳ. Ἡ ζέστη μας ἐπεσκέφθη...

Τὰ συγγραφήματα τηλεγραφήματα ἐξακολουθοῦσιν ἀποστελλόμενα ἐκ Πελοποννήσου εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν...

Ἦνα δὲ διακοπῇ καὶ ἡ μονότονος σειρὰ τῶν πόλων εἰς τὸ εὐχαριστήριον τηλεγράφημα...

Καὶ μία γνώμη: Ἀντὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ὑπογραφομένων ὀνομάτων...

Τὸ τρίτον κόμμα καίτοι ἐν ταῖς σπαργάνοις εἰσέτι ἐξακολουθεῖ ἐκδρομᾶς καὶ πού; εἰς Θεσσαλίαν...

μαλλον θετικὰ καὶ νὰ μὴν διηυθύνοντο εἰς τὰ... Μετέωρα.

Τὸν ἐκπνέοντα Πολιτικὸν Σύνλογον ὑποκαθιστᾷ ὅσον οὖπω ὁ Σύνλογος τῆς Ἀποκεντρώσεως...

Εἰς ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ εἰρημένου Σύνλόγου ὀμιλῶν περὶ τῆς ἀξίας καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ...

Καὶ μία ἐρώτησις: Ὁ ταμίης τοῦ Σύνλόγου τούτου δύνανται νὰ ὀνομασθῇ κεντρικῶς;

Μετὰ τὴν κλοπὴν τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου ἔχομεν τὴν κλοπὴν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης...

Καὶ ἀφοῦ ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν σκέψεών μας περιεπέσκαμεν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον...

Δὲν τιμῶσιν ἐν Γαλλίᾳ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα μόνον ὁ Μανσόλας καὶ ὁ Ραφτόπουλος...

Ὁ ἐλλόγιμος φίλος Μυριανθούσης ἀκούων ἰσχυρὸν κρότον φουρνέλου κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου...

Ἀξενισμοί

καὶ δοξασίας τῶν καὶ ἐνούμενοι ἐσῶζον καὶ τὴν πόλιν καὶ ἐξυτοῦς ἀπὸ βεβαίους κινδύνους.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

Ἐνομίσαμεν ὅτι ὑποχρεούμεθα νὰ λαλήσωμεν, καὶ θὰ λαλήσωμεν ἀδιαφοροῦντες ἂν ἡ φωνή μας εἰσακουσθῇ...

Ἐκ τοῦ Ἐπόπτου:

Μεταξὺ τῶν φιλανθρώπων καταστημάτων προηγούνται τὰ Νοσοκομεῖα καὶ Γεροκομεῖα.

Ρενεσοχηίτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Πάτρας. Ρέντζον καθηγητῆν. Παρὰ τὴν ὑπόθεσίν σας τὰ φειδόμενα δὲν ἐπληρώθησαν. Πᾶσαν περαιτέρω ἀναβολὴν...

ΒΙΒΛΙΑ

Ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας. Ἡ λογία δεσποινῆς Αἰκατερίνη Ζάρκου ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσὴν ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας...

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΗΣ ΟΥΡΟΔΟΧΟΥ ΚΥΣΤΕΩΣ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΩΝ

Ἐξεδόθη τὸ Β' τεῦχος περιλαμβάνον τὰς κυστίτιδας, ἧτοι τὰ περὶ τούτων διδασκόμενα ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ...

Τὸ ἀρχαιολογικὸν Δελτίον τοῦ μηνὸς Μαρτίου ε. Ἐ. ἰδημοσιεύθη περιλαμβάνον τὰ εἰσαχθέντα ἀρχαῖα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον...

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ

ΚΟΥΡΕΪΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Β. Κασιδάκη

ΣΗΜΙΤΟΠΟΙΕΪΟΝ

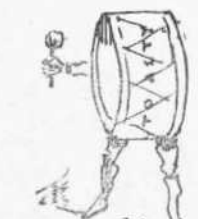
Ἡ Δουκαΐα

ΚΟΥΡΕΪΟΝ

Ἡ Ματαΐα Καλλονῆ

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΔΕΪΟΝ

Ἡ ἐνεστώσα κατάστασις τῆς Ἑλλάδος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Θεσσαλίας: Βεβαίως οἱ ἀνεμορροῦνται τῆς ἐφημερίδος τῶν ἐφημερίδων...

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ: Ἄλλ' ὁ θεὸς νὰ μας βγάλλῃ ψεύστας ἂν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐξακολουθήσῃ ἡ διοίκησις αὕτη...

Ἐκ τοῦ Πίνδου: Μετ' ἀνυποκρίτου χάρους ἐπανείδον ἀπὸ ἡμερῶν οἱ γεωργοὶ τὴν ἐπισκεφθεῖσαν ἡμᾶς καὶ αὐτὴν χιόνα...

Ἐκ τοῦ Φανοῦ: Εἶπομεν νὰ λαλήσωμεν, ἀλλὰ ἐσιωπήσαμεν πεποιθότες ὅτι οἱ συμπολιταὶ μας οἴτινες πάντοτε εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις ἐνήργουν...

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

"Ηρχισαν να παρέρχωνται αὶ ἡμέραι καὶ αὶ ἐβδομάδες μονοτόνως καὶ ἀνευ ἐνδιαφέροντος. Δηλαδή, κυρίως εἰπεῖν, περιπέσαμεν εἰς τὸν συνήθη βίον, μετὰ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν ραγδαίως ἐπελθόντων πολυκρότων γεγονότων κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας. Καὶ ὅταν κατὰ πᾶσαν πρῶϊαν ἀνοίγωμεν τὰ φύλλα τῶν ἐφημερίδων σχεδὸν ταύτοχρόνως μὲ τὰ βλέφαρα τὰ βεβαρυμένα ἀκόμη ἐκ τοῦ ὕπνου, καὶ δὲν ἀπαντῶμεν εἰς τὰς στήλας των καμμίαν διαρπαγὴν μουσείου, καμμίαν ἀνακάλυψιν ἐλλειμματος ταμείου, καμμίαν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν διαχειριστοῦ τινος τῶν δημοσίων προσόδων, χαρῶμεθα ἐξ ἀνίας, καὶ μᾶς ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ ἐξαιουθώσωμεν τὸν πρῶϊον ὕπνον μας. "Αλλως τε διερχόμεθα καὶ τὴν μᾶλλον ἀχαριν, δύναται τις νὰ εἴπῃ, τὴν μᾶλλον ἀγονον ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Ὁ ἥλιος μᾶς πυρακτῶνει μὲ ὄλην τὴν θερινὴν ἀγριότητα, χωρὶς ν' ἀνακρυχθῆ ἀκόμη ἐπισήμως τὸ θέρος, χωρὶς ἀκόμη νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ κώνωπες, οἱ κυνοκτόνοι καὶ ὁ θιάσος τοῦ Λασάλ καὶ χωρὶς πρὸς πνευματογυρισμὸν νὰ πυρποληθῶσι τὰ ἐναπολειφθέντα δάση. Ἡ πολιτικὴ, ἀντιθέτως πρὸς τινὰ βλαβερὰ ἔντομα, ἀποναρκοῦται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καὶ ζωογονεῖται μὲ τὰ πρῶτα ψύχη τοῦ χειμῶνος. Ἡ βασιλικὴ Οἰκογένεια ἀπουσιάζει, οἱ πρέσβεις ταξιδεύουσι ἐκ περιτροπῆς μέχρι Κερκύρας — ἄχ! ἂν ἦτο τώρα ὁ ἀλησμόνητος Κουρτοπάσης, πόσον ὠραία καὶ πόσον πρόσφορος θὰ ἦτο δι' αὐτὸν ἡ ἐκεῖ διαμονή! — ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς καταγίνεται δι' ἐπιτροπῶν νὰ φράξῃ τοὺς πύθους τῶν Δαναίδων τῶν δημοσίων διαχειρίσεων. Τῇ ἀληθείᾳ κατὰ πᾶσαν τοιαύτην ἐποχὴν πληξέως καὶ ἀνίας ἔπρεπε πρὸς φυσικὴν συμπλήρωσιν νὰ προσκαλῆται, ὅπως λαμβάνῃ τὴν κυβερ-

νησιν τοῦ Κράτους ὁ κ. Δηλιγιάννης μὲ τὴν ρητὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ κάμῃ τίποτε, νὰ ἔχῃ δεδεμένως τὰς χεῖρας — θὰ ἦτο ὑπερβολικὴ ἡ σκληρότης ν' ἀπαιτήσωμεν, ὅπως τὰς ἔχῃ κεκομμένως — καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προσκείμενου μεσοβαλείας του. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη ὄλως φανταστικὴ εὐχὴ μας, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐγένετο παραδεκτὴ, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀφοῦ εὐρίσκεται περὶ τὰ τέλη!

Τὸ μόνον πρᾶγμα εἰς τὸ ὅποιον παρατηρεῖται κάποια ζωηρότης εἶνε αὶ μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις μας, αἵτινες ὁσημέραι τραχύνονται. Αἱ σχέσεις μας αὐταὶ μετὰ τῆς γείτονος δυνάμεως ὁμοιάζουσι μὲ τὰς ἀγχιναρὰς, ἧ μὲ τὰ φακόλια — παρομοιώσεις τῆς ἐποχῆς. Ὅσον ὁμαλαὶ καὶ ἂν εἶνε, ἅμα παρέρθη ἐν χρονικὸν διάστημα, ἀμέσως ἀρχίζουν νὰ γίνωνται τραχεῖαι.

Ἡ γαστρονομικὴ αὕτη παρομοίωσις μᾶς ὑπενθυμίζει μίαν ἄλλην παρομοίαν. Ὅλα τὰ τραχέα πράγματα ἀπὸ τῶν ὀκταποδίων μέχρι τῶν πασσαδῶν τοῦ Διβανίου τόσο περισσότερο μαλακώνονται, ὅσον περισσότερο κτυπῶνται. Ὑποθέτομεν, ὅτι ὁ ἡμέτερος Πρωθυπουργός, ὁ διὰ τῆς στενῆς φιλικῆς συνδεόμενος μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινού, δὲν ἀγνοεῖ αὐτοὺς τοὺς νόμους τῆς μαγειρικῆς.

"Αλλως τε αὐτὰ τὰ συμβαίνοντα ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε ἀ-

ληθῶς πολὺ περίεργα, παίζουν δὲ μεγάλον ρόλον εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τὰ ὀνόματα. Διαμαρτυρούμεθα, ὅτι δὲν θέλομεν ἡμεῖς εἰς τὴν Μακεδονίαν νὰ κατακτηθώμεν ἔδαφος, καὶ ὅμως ἐνδιαφερόμεθα τόσο διὰ τὸν κ. Πηγεῶνα. Διαρρήδην κηρύσσει ἡ Κυβέρνησις μας, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς εἶνε ἐντελῶς εἰλικρινῆς καὶ ἀθῶα, καὶ ἐντοσοῦτῳ ἐπιμένει νὰ στέλλῃ πρόξενον τὸν κ. Πανουργιᾶν!

"Ἐχει ἐν τούτοις μίαν δικαιολογίαν σπουδαίαν ἡ Κυβέρνησις μας ἀπέναντι τῆς Πύλης καὶ τῶν Δυνάμεων. Ἐὰν αὐταὶ ἀπαιτήσωσι ν' ἀπομακρυνθῆ ὁ ἐπιστρέφων Πρόξενός μας, ἡ Κυβέρνησις μας πρέπει ν' ἀπνιτήσῃ, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ κάλλιστα ἐκεῖ, ἀφοῦ διατελεῖ ὑπὸ περιουρισμῶν . . . εἰς τὸ Μοναστήριον!

Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν κ. Πηγεῶνα, καὶ τὸν κ. Πανουργιᾶν, καὶ τὸ Μοναστήριον, καὶ τὰς πλαστογραφημένας ἐπιστολάς, καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Αὐστρίας, ὅτι δὲν ὀρέγεται τὴν Θεσσαλονικὴν, καὶ τὰς πατριωτικὰς ἐπιφωνήσεις «προσοχὴ εἰς τὴν Μακεδονίαν!» καὶ τὰ ἀναριθμητὰ περὶ τῆς χώρας ταύτης ἐμυρθῆ ἄρθρα, ὕστερον ἀπὸ ὄλην αὐτὴν τὴν ὄξυτάτην Μακεδονίαν, ἦτις μᾶς κατέλαβεν, ἀρχίζομεν νὰ μκντεύωμεν τὸ αἴτιον, διὰ τὸ ὅποσον ἀνέκαθεν ὁ λαὸς μας ἀποκαλεῖ τοὺς μεταμφεζομένους Μακεδόνας καὶ τοὺς μεταμφεζομένους μακεδονιστάς.

Καὶ τὸ τρίτον κόμμα; Φαίνεται, ὅτι ἐσηματίσθη μὲν, ἀλλ' ἀναμένει νὰ παρέλθῃ ἡ ἐπικρατούσα πολιτικὴ ἀπραξία διὰ νὰ δώσῃ πρὸς ζωῆς. Τὸ καλλίτερον πρὸς τούτο μέσον θὰ ἦτο νομισματοκομικὸν — ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐφεῦρε τὰς δυσσιώτους πολιτικὰς κηδεῖας — νὰ διενεργήσῃ προσεχῶς τὸ νέον κόμμα τὴν πολιτικὴν κηδεῖαν τοῦ τέως δυσμοαίρου ἀρχηγοῦ. Διότι τὸ κόμμα αὐτὸ εἶνε κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα διὰ τὸ πολιτικὸν στάδιον τοῦ κ. Δηλιγιάννην *τελεία* καὶ *παύλα*.

Ὁ δὲ σύλλογος τῆς Ἀποκεντρώσεως; Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατεφάνη, ὅτι εἶνε τὸ μόνον σωματεῖον, τὸ ὅποσον αὐτὸ πρῶτον ἐμπράκτως ἐφαρμόζει τὰς ἀρχὰς του, διότι πρὶν ἢ συσταθῆ καὶ καὶ ἀποτελέσῃ κέντρον, προέκυψεν ἐκ τῶν σπλάγγων του ἕτερον σωματεῖον καὶ αὐτὸ τῆς ἀποκεντρώσεως, μὴ ἔχον οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ πρῶτον.

Ἐν τούτοις, ἐλησημονήσαμεν νὰ προσθέσωμεν εἰς ὅσα περὶ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἰδιαιτέρως εἶπομεν, ὅτι τὸ σωματεῖον ἔχει ἕνα ἀσπονδὸν ἐχθρόν. Ὁ ἐχθρὸς οὗτος εἶνε ὁ κ. Κούκ, ὅστις, ὡς νὰ ἐγίνωσκεν ἐκ τῶν προτέρων τ' ἀποκεντρωτικὰ ταῦτα σχέδια, ἦλθεν ἐπίτηδες ἐνταῦθα πρὸ τινος διὰ νὰ ἰδρῦσῃ καθ' ἑαυτὸν τὴν Ἑλλάδα κέντρα πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν περιηγητῶν.

"Αλλ' οἱ ἀποκεντρωτικοὶ ἔχουν μίαν παρηγορίαν. Πόσοι ἐπὶ τέλους εἶνε αὐτοὶ οἱ περιηγηταί, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα; Καὶ ἐνόσφ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας διατηροῦνται εἰς αὐτὴν τὴν κατὰστασιν πόσοι θὰ συγχάζουν εἰς αὐτὰ τὰ κέντρα; *Τρεῖς καὶ ὁ Κούκ!*

Οἱ χωροφύλακες παραιτοῦνται ἀγγελιδόν' ἡ λέξις νομί-

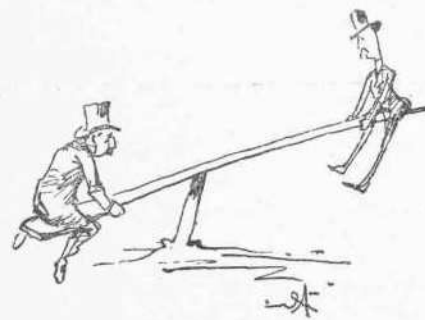
ζομεν, προκειμένου περὶ χωροφυλάκων εἶνε κατάλληλος. Λέγουσιν, ὅτι προέβησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ μισθοῦ. Ἄλλὰ κατ' ἰδιαιτέρως ἡμῶν πληροφορίας, τὸ αἴτιον τὸ παραινῆσαν αὐτοὺς εἶνε, ὅτι τὸ ἔργον των μετὰ τὰς τελευταίας ἀπειραριθμούς καταδιώξεις καὶ συλλήψεις τῶν ταμιῶν καὶ ἄλλων ὑπολόγων ἐγένετο λίαν ἐπιπόνον.

Μία ὀθωμανὶς ἀρπαγεῖσα πρὸ τινων ὄλων ρωμαντικῶ τῷ τρόπῳ ὑπὸ τῶν λεμβούχων ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐν Πειραιεὶ καὶ διατρίβουσα ἐν τῇ πύλει μας μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς παρεφρόνησεν ἡ ἀτυχῆς, ὡς ἀναγγέλλουσιν αἱ ἐφημερίδες.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο δύναται νὰ παράσῃ ἀφορμὴν πρὸς σοβαρὰν μελέτην περὶ τῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν ἐγκυφάλων τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατούσης ἐλευθερίας.

Σκέψις Ποστολάκα μαθόντος τὸν διορισμὸν τοῦ ξένου νομισματογνώμονος κ. Πίκ: «Οἱ ἀχάριστοι! νὰ πικ... ράνωσι τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου μου!»

Ἄστυ

ΚΙΒΔΗΛΟΝ ΑΓΑΛΜΑ ΠΑΡΙΔΟΣ

Διὰ τὸ περίεργον τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγάλματος τούτου παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «Ἄστυ» ἐν τῇ Δ' σελίδι τὴν εἰκόνα τοῦ ἤμιστου καλλιτεχνικοῦ ἔργου τούτου τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀλέξανδρου! Διότι ἐποιήθη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν Νάξῳ ὑπὸ Βρακᾶ τινὸς γλύπτου τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων — ἐτάφη δὲ καὶ ἀνεσκήθη ὀρθεν, ὅπως πωληθῆ ὡς ἀργαῖον . . . εἰς ἀπειρὸν τινα ὄφθαλμόν. Ἄλλ' ἔσχε περιπετείας ὁ δυστυχῆς Παρίδ· κατεσχέθη ὑπὸ τῆς ἐν Σύρῳ ἀυτονομίας καὶ ἀπεστάλη σιδηρόφρακτος ἐν Ἀθήναις, ὅπου ὄλως ἀπελύθη, δυνάμει τῆς κιβδηλοῦ αὐτοῦ ἰδιότητος! . . . Μετεκομίσθη δὲ ἀκολούθως εἰς Παρίσιον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ κατεδίωξε τὸν νόθον τοῦτον πρίγκηπα τοῦ βασιλείου τῆς Τρωάδος ἐν τῷ μεταξύ ὅμως νέον ἐπιστάθιον κατέστησε τὴν τύχην τοῦ ἀγάλματος περιεργότεραν. Ὁ εὐτυχῆς τοῦ ἀγάλματος κάτοχος, μὴ δυνάμενος, φαίνεται, ἀνευ τῆς βοήθειας ἑτέρου τινὸς νὰ πωλήσῃ τὸν θησαυρὸν του, συνεταίρισθη πρὸς Ἑλληνα τινὰ ἀρχαιοκάπηλον ἐν Παρίσιον, εἰς ὃν ὑπεσχέθη τὸ ἡμιστοῦ γράμματος, ὅπερ θὰ ἐλάμβανεν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἀπαγωγέως τῆς Ἑλένης. Ἄλλὰ κατόπιν μετεμελήθη! ἐπίστευσεν, ὅτι καὶ μόνος θὰ κατάρθου νὰ πωλήσῃ τὸν Παρίδ αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐγέλασε τὸν μεσίτην! Οὗτος ἀγανακτήσας κατὰ τοῦ ἀπίστου κατόχου ἀπεφάσισε, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν ἐν Παρίσιον προξενικὴν ἀρχὴν, νὰ γνωρίσῃ τὴν ἐγκληματικὴν πράξιν τοῦ ἐξ Ἑλλάδος ἀρχαιοκάπηλου προδίδου τὸ μυστικόν! μεταδιβάτων ἅμα δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος δικαιώματά του εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ καὶ ἐκάλεισεν ἵνα τὰ διεκδικήσῃ! Ἄλλ' ὁ Παρίδ ἐφευγεν ἐν τῷ μεταξύ δι' Ἀγγλίαν . . . ἀγνοεῖται δὲ ἐὰν ἐκεῖθεν μετέβῃ καὶ εἰς τοὺς Πόλους, ὅπως κατορθώσῃ νὰ εὕρῃ τυφλὸν τινα ἢ καὶ ὄραντα ἀρχαιομανῆ, ὅπως τὸν ἀγοράσῃ.

Ἐν τούτοις συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρακολουθῆ τὸν νέον τοῦτον Παρίδ, ὅπως μὴ ἔχωμεν νέον τινὰ Τρωικὸν πόλεμον, ἂν καὶ τὰ νῦν ὑφίσταται ὁ τάλας, ὅτι ἄλλοτε αὐτὸς ἔπραξεν: ἀπαγωγὴν.

Σ (H')

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΚΟΜΜΑ

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Ὀρθίτης Θεογονίας)

Ἐσχίσθη τὸ μεγάλο Αὐγὸ κι' ἀνοίξε μαῦρο στόμα
Κ' ἐβήκεν ἀπ' αὐτὸ τὸ Τρίτον Κόμμα,
Καὶ χάσκουμε ποῦ τὸ θεωροῦμε ἀκόμα!

Πετροπούλακ, Γιωργανῆ, καὶ Ἰακουμένη Ράλλη,
Μὲ μιὰ φροντίδα κλωθόντας μεγάλη,
Ἐσεῖς οἱ Ἄνεμοι τόχετε βγάλε!

Σὰν Ἔρωσ μὲ χρυσὰ φτερὰ τὸ Τρίτον Κόμμα ἐφάνη,
Κι' ὁ Κρόνος ποῦ τὸν λένε Διληγγάνη
Τάχασε, καὶ δὲν ἔξερε τί νὰ κάνη!

Κι' ὁ Ζεὺς Τρικοῦπης μ' ὄλους του τοὺς φίλους κι' ἀδερφοῦς του
Ἐ τὸν Ὀλυμπο μετρᾷ τοὺς κερανοῦς του
Καὶ ταξιδεύει ἀνήσυχος ὁ νοῦς του!

Ρωτοῦν ἡ μάνας τὰ παιδιὰ καὶ τὰ παιδιὰ τῆς μάνας,
Περίγαρα σημαίνουν ἡ καμπάναις,
Τριτοκομήταις χαίρετε Τιτᾶνες!

Σὰν τὴ μητέρα τῶν Θεῶν, σὰν τὴ μεγάλη Ρέα
Θεὶ νὰ ῥθ' ἡ Ἐξουσία ἡ ὠραία
Νὰ κάμῃ μὲ τὸ Κόμμα σας παρέα!

Κι' αὐτὸ ποῦ βγήκε ἀπὸ τ' Αὐγὸ μὲ τὸς ὑπομονὴ
Θεόρατο μιὰ μέρα θὰ γενῆ.
Βόθθα, Βουλῆ, καὶ Γῆ, καὶ Οὐρανοί!

Ἄλλοιῶτικα, θ' ἀρχίσουνε νὰ λέν' ἡ κακαὶς γλώσσαις
Πῶς τίποτε δὲν ἔκαμαν ἡ κλώσσαις,
Κ' ἐπῆγαν ἔς τὰ χαμένα ἐλπίδες τόσαις,

Κ' εἶνε πολὺ καλλιτέρα γὰρ τὴν ὑπόληψί του,
Νὰ μῆ καὶ πάλι μέσ' ἔς τ' Αὐγὸ, ἀλοῖ του!
Ὅπως ὁ σάλιγγας μὲσ' ἔς τὸ καυὶ του!

Ἄστυ

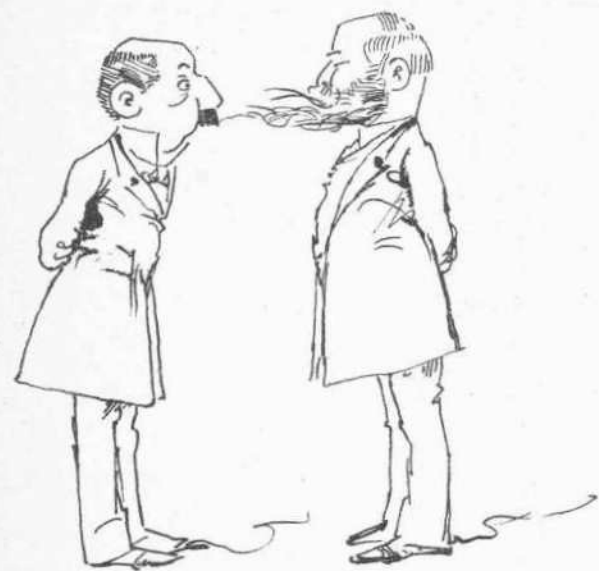
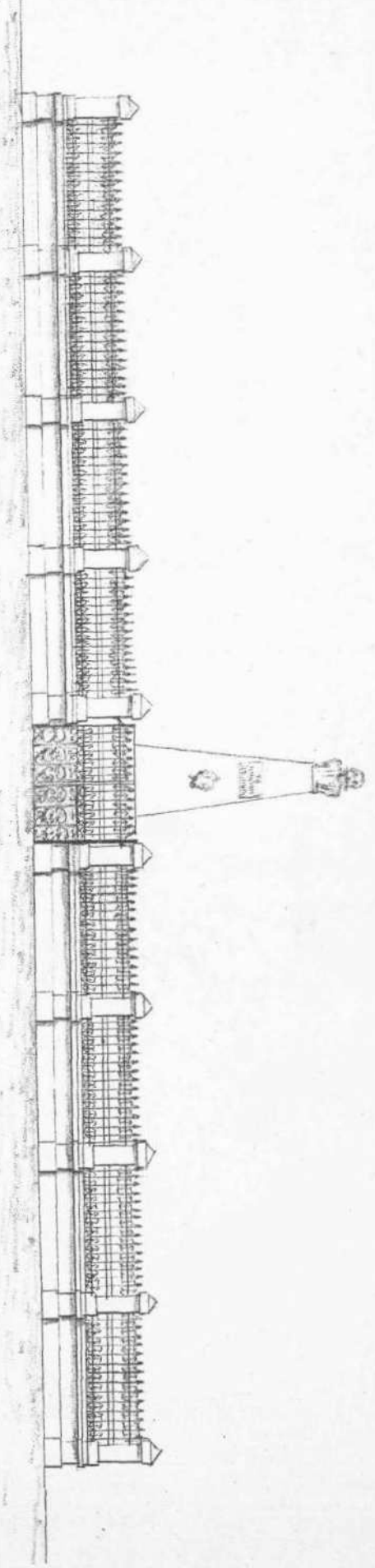

Ο ΔΟΝ ΠΕΤΡΟΣ
Αυτοκράτωρ της Βραζιλίας

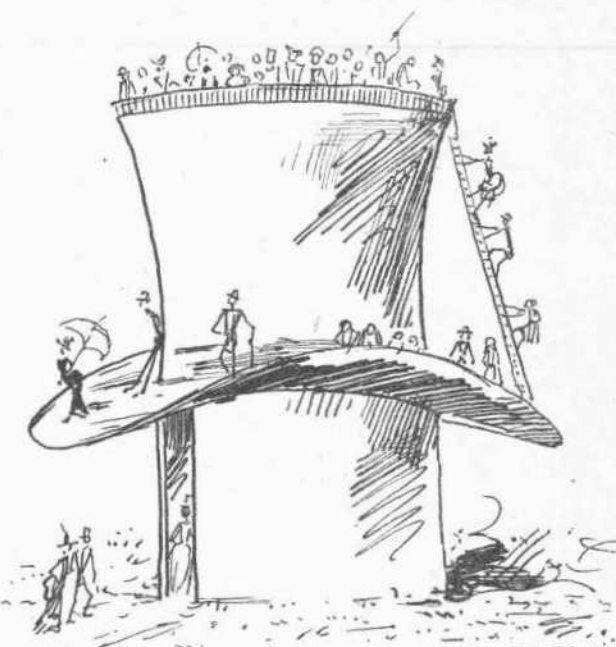

Κιβδηλον άγαλμα Πάριδος

Μνημείον ΧΑΝΙΟΥ ΓΡΑΒΙΑΣ

Προσέγγισις Έλληνοαυστριακή

Πρός στολισμόν του περιβόλου της εκθέσεως

Προσβολή κατά του κέντρου της άποκ νρώσεως

ΒΓΑΙΝΟΥΝ

Ήλθε η καλοκαιριά με μεγάλη φούρια,
βγήκαν τα κορόμυλα, βγήκαν και τ' αγγούρια,
βγήκε και ο θοδωρής μόνος στο σερράνι
νέους πάλι βλάμηδες κ' οπαδούς να κάρη,

Βγήκαν φύλλοι μπόλικοι, βγήκε το κουνουπί,
βγήκανε κ' επιτροπαίς από τον Τρικούπη,
βγαίνουν και αγάλματα πάλιν εις τα ξένα
απ' αυτά τα χρώματα τα τρισδοξαμένα,

Βγαίνουν τ' αραπόσταρα, βγαίνουν και η μπάμιας,
και στην Μπόρσα εξαφρα βγαίνουν τόσαις Λάμιας,
πέφτουν τα χρωώγραφα σποών οι κουμπάρδες,
κ' από τσέπαις έρημαις βγαίνουν οι παράδες,

Βγαίνουν αρχαιοφίλοι, βγαίνουν κ' αργοδύταις,
βγαίνουν κούκλαις Δμορφαις, βγαίνουν κ' Αφροδίταις,
βγαίνουν νέοι Σύλλογοι και Μεταλλουργεία,
βγαίνουν και Ανακριταί με πολλά λιμπρέτα,

Βγαίνει κάθε μας κακό, βασιλεύ' υγεία,
κ' όλοι βγαίνουν εύκολα δίχως μιά ρετσέτα.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

Απόσπασμα 'Αρχαιολογικού Λεξικού το όποτον θα έκδοθῆ
μετά χίλια έτη.

Η άτυχής αυτή πόλις έπιστεύετο, ότι έκτίσθη υπό του Κέκροπος και έ-
λέγετο Κεκροπία, αλλά νεότερα έρευναί απέδειξαν, ότι έκτίσθη υπό
του Κέκοπος και όρθως έκκαλείτο Κεκοπρία. Τήν νεωτέραν ταύτην
γνωμήν έπικρατεί και η κατά τα τέλη του 19ου αιώνος κατάστασις
αυτής, ήτις εύρηται εις τήν διασωθέν φύλλον Ιατρικόν «Φοίδος» του διαση-
μοτέρου Ιατρού της έποχής εκείνης Πύρρα. Έπί τρείς όλους αιώνας κατά
τους αρχαιοτάτους χρόνους ήτο η έστία των φωτων και τό κέντρον του
πολιτισμού, αλλά τήν α' Ιανουαρίου του 1835 καταστάρτα πρωτεύουσα του
έλληνικού πρωτοτύπου βασιλείου ήρξατο να γίνηται η έστία παντός μολι-
σματος και τό κέντρον πάσης κακοηθείας, επί τοσοϋτον μάλιστα, ώστε συν-
έστη κατά τό 1888 σύλλογος θέλων να πατάξη τό κέντρον τούτο κληθείς...

Κατά την αρχαιότητα η τάλανα αυτή πόλις έκοσμείτο υπό λαμπρών

οικοδομημάτων, άτινα σήμεραν δέν υπάρχουν, διότι από του 1875 επί-
δραμεν όρδή άτακτος και βάρβαρος η λεγομένη των αρχαιοκαπήλων,
ήτις μικρόν κατά μικρόν έντός κειωτίων επώλησε ταϋτα εις τήν Εύρώπην
και τήν Αμερικήν ένθα εύρισκονταί σήμεραν.

Τα μνημεία ταϋτα είνε :
Η 'Ακρόπολις περιλαμβάνουσα δύο περιβόλους, ών ο εις έκκαλείτο
Πελαργικός, εκ τινος Πελαργού συντάκτου εικονογραφημένης σατυρικής
έφημερίδος καλουμένης « Αστυ ». Σήμεραν η 'Ακρόπολις εύρισκται κα-
λώ; έχουσα εις τό έν Λονδίον μουσειον πωληθείσα υπό τινος Έφθρου των
'Αρχαιοτήτων κατά τό 1942, εις ανάμνησιν δέ του περικαλλούς τούτου
μνημείου έκδίδεται άκόμη και τώρα μεγάλη έφημερίς φέρουσα τό αυτό
όνομα.

Ο Ναός της 'Απτείου Νίκης, όστις παραδόξως πώς ένφ ήτο άπετε-
ρος επέταξε και αυτός εύρισκόμενος σήμεραν έν τή πρωτεύουση της Βουλ-
γαρίας. Έντός του Ναού τούτου εύφλάττετο πανάρχαιον έζόανον άναμορ-
φοϋτοϋ πρωθουπουργού άνευ πτερών, εξ ου και η έπωνυμία.

Τό 'Ωρολόγιον του Κυρρήστου, όπερ, διά να εϊμεθα δικαιοί, όφεί-
λομεν να όμολογήσωμεν, ότι δέν έκλάπη υπό αρχαιοκαπήλων, αλλά υπό
τινος λωποδύτου, όστις όμως συνελήθη κατά τό 1888 υπό της τότε δρα-
στηρίας άστυνομίας.

Η Πνύξ, ήτις, μετά πολλά συλλαλητήρια διευσθυμένα υπό τινος Κον-
τοπούλου, κατεστράφη υπό του Τυτόμη διά να κατασκευασθώσιν εκ των
λίθων αυτης οικίαι. Κατ' άλλους η Πνύξ άπέθη έπίτηδες να καταστραφή
διότι καθηγητής της Θεολογίας Δαμαλός όνόματι, έτόλησε να όμιλήση έ-
κείθεν διακεχόμενος οίονει τον Δημοσθένην. Όπωσδήποτε σήμεραν εις τό
μέρος έκείνο άκριβώς ύψούται μεγαλοπρεπέ; άροδευτήριον ιδρυθέν διακρίνας
της Κυβερνήσεως.

Έκτός τούτων άξια λόγου ήσαν και η Ποικίλη Στοά και τό Πρωτα-
νεϊον ένθα έσειτίοντο οι πρέσβεις και οι έπίσημοι πολλταί. Αλλά και
ταϋτα πάντα τήν σήμεραν δέν σώζονται, διότι η μεν Ποικίλη Στοά έπαυσε
να έκδίδεται δι' έλλειψιν συνδρομητών και άγοραστών, τό δέ Πρωτανεϊον
κατηργήθη περι τα τέλη του 19ου αιώνος, διότι τελοούμενης της όκτακοσιε-
τηρίδος του έν Βονωνία πανεπιστημίου ήλθεν εις ρήξιν μετά της Συγκλή-
του. Έν τῷ Πρωτανεϊῷ τούτῳ δέν έτρέφοντο πλέον οι πρέσβεις, άλλ' οι
καθηγηταί του Πανεπιστημίου, όστινες είχαν τόσην έπιστημονικήν άξίαν,
ώστε έπληρώνοντο 500 δραχμάς (νόμισμα της έποχής εκείνης) διά να πα-
ραδίδωσιν έν μόνον μάθημα.

Μετά την άπελευθέρωσιν της Ελλάδος εκ του Τουρκικού ζυγού οι κά-
τοικοι της πρωτεύουσας ήσυχολήθησαν κυρίως εις τας έπιστήμας και επί το-
σοϋτον μάλιστα, ώστε από του 1890 και έντεϋθεν δέν εύρισκες στυλιδωτήν
υποδημάτων η παντοπόλην ο όποτος να μη ήτο και δικηγόρος η Ιατρός.
Πάντες οι άλλοι οι μη όντες έπιστήμονες ήσαν μεσοταί η έπιχειρηματιαί
άνευ κεφαλαίων, όστινες επί τέλους εύρισκον τον σκοπόν του βίου : ν' αϋ-
τοκτονώσι. Ένεκα των λόγων τούτων έν Αθήναις κατά την έποχην ταϋ-
την δέν παρήρχετο ήμερα καθ' ην να μη έγένοντο πέντε τουλάχιστον αϋ-
τοκτονίαί. Ταϋτα πάντα δέν ήμπόδισαν βεβαίως ν' άνεγερθώσι περ' καλλή
μνημεία εκ των όποιων τα αξιολογώτερα ήσαν :

Η 'Ακαδημία, ήτις ιδρύθη εκ μαρμάρου και η όποία δι' έλλειψιν Α-
καδημαϊκών μετεβλήθη εις καπνοκοπήριον και ειτα έχρησίμευσεν προς
στρατιωνισμόν έμπέδων ταγματών. Ιστορικώς δέν άποδεικνύεται ένν εισή-
λασεν έν τή χώρα όρδή τις Ούνων η Βανδάλων, ήτις να κατέστρεψε τό
κτίριον τούτο, εξ ου εικάζεται, ότι οι κάτοικοι μεθ' όλην τήν έπιστημονικήν
μόρφησιν όλίγον διέφερον εκείνων.

Τό θέατρον, όπερ πρό άμνημονεύτων χρόνων μεϊναν ήμιτελής έχρησί-
μευσεν εις πάσαν δυσώνυμον άνάγκην και τό όποτον άπεπερατωθέν κατέπεσε
μετ' όλίγη έτη χάρις εις τήν αρχιτεκτονικήν ικανότητα των της έποχής έ-
κείνης. Ηδη χρησιμεύει μόνον διά να συγχίζονται οι αρχαιολόγοι προ-
κειμένου περι της αρχαιότητος τούτου και του θεάτρου 'Ηρώδου του 'Ατ-
τεικού, συνεργάτου έπίσης του « Αστεος ».

Τό 'Οφθαλμιατρείον κατάστημα κοινωφελέστατον τότε διά τήν έ-
πικρατούσαν γενικήν τυφλότητα ένεκα της σκόνης των όδών.

Αλλά τό μόνον άρμόζον εις τήν έποχην ίδρυμα ήτο τό του μεγάλου
ευεργέτου Τζωρτζή Αρομοκαίτου κείμενον εις θέσιν Δαφνίων. Κατ' άρ-
χάς ήτο μικρόν περιλαμβάνον περι τους εκατόν μόνον άσθενείς, άλλ' ήδη δια-
τηρηθέν λίαν εύλόγως έν καλλίστη καταστάσει και έπεκταθέν δύναται να

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΓΚΝΟΥΣ

Αγαπητοί αδελφοί.

Υπερτάτη άνάγκη μοι επιβάλλει δις της ημέρας να
διέρχωμαι, άνχωρών εκ της κατοικίας μου, διά της όδοϋ
« Πιννακωτών » και της λεωφόρου « Πανεπιστημίου ». Δέν
γνωρίζετε μεθ' όπόσης θλίψεως διηρχόμην τήν δευτέραν
τούτων, όχι διότι εύρισκον έν αυτή θνησιμαία ζωά, η διότι
συνήντων τον κ. Σταμούλην, καθ' όσον και η όδος των
« Πιννακωτών » έχει τήν φρικώδη λάσπην, τήν άνυπόφορον
σκόνην και όλα τα άκαθάστα ύδατα, τα όποια εκρέουσι
εις τα πεζοδρόμια εις ένδειξιν της αιωνίης τυφλότητος
τήν όποιαν πάσχει η άστυνομία. Έθλιβόμην μεγάλως
όταν διηρχόμην τήν λεωφόρον « Πανεπιστημίου », διότι
υπόδρα έβλεπον επί της στήλης γυμνόν και τετραχηλισμένον
πλκαιοπούμενον, ως άληθή σηλλειν του χριστιανισμού
και όλίγον άνωτέρω εις τήν οικίαν του κ. Σηλήμαν
όλους τους άλλους συναδέλφους του θεού έν τή αυτή
καταστάσει. Ηλπίζον, ότι κατά τον χειμώνα μάλιστα
έγκαιρώς θα έλαμβάνετο πρόνοια και, ότι θα έπέσυρον τα
βλέμματα των φιλευσπλάγγων.

Δέν άρκει όμως, αγαπητοί αδελφοί, ότι δέν ελήφθη
οϋδεμία φροντίς διά τους ταλαιπώρους τούτους πάσχον-
τας θεούς, άλλ' ίδού πρό όλίγον ήμερών εις τήν όδόν
« Πιννακωτών » ο κ. Σηλήμαν και άλλον Απολλωνα μς
πκρουσιάζει επί του άνεγειρομένου Γερμανικού Ίνστιτού-
του έν περιβολή 'Αδχαμιαί, αλλά και χωρίς να ύπαρχη
τό φύλλον της συκής.

Έπειδή με τας τάσεις τας όποιας έχει ο κ. Σηλήμαν,
ν' αγοράση όλας τας άθηναικίκας οικίας, είνε δυνατόν
να ιδώμεν ήμέραν τινά εις όλας τας οικίας ένν θεόν η μίαν
θεάν των προγόνων μς γυμνήν, διά τούτο ποιούμαι έκ-
κλησιν εις πάντα φιλευσπλαγγχων και ζητώ τήν όβολόν
του, όπως αγοράσθώσι διά τους ταλαιπώρους τούτους
έκπτώτους θεούς ένδύματα και πρό πάντων... παρτε-
λάνια, έστω και εκ του καταστήματος του κ. Ρεσινα.

Διατελώ μεθ' ύπολήψεως.

Δουλός σας

Τσοπανάιος

— Έκέντησες τον Τρικούπη;
— Έδοκίματα αλλά δέν δίγεται...

περιλάβη πολλούς των κατοίκων της Ελλάδος. Αξιον παρατηρήσεως είνε,
ότι όσοι εκ των ελλήνων δέν απέθανον εξ εύλογίας, χολέρας, κοιλιακού
τύφου και εκ των έπιστρατεύσεων έννοσηλεύθησαν έν τῷ φιλανθρωπικῷ
τούτῳ καταστήματι.

Διά τό άκριβές της μελλούσης άντιγραφής

Πελαργός

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΙ ΕΠΙΠΑΘΕΙΣ

Εις τοϋς μικροϋς Ταμίας ποϋ ζοϋν 'ς τας έπαρχίας
λόγω βραδυπορίας και λόγω άναρχίας,
διότι των βιβλίων δέν έφερον τας λήξεις,
ο κύριος Τρικούπη επέβαλ' επιπλήξεις :
τοϋς ειπε να μαρθάνουν καλά τό μάθημά των
και φρόνιμα να παίζου, άλλ' εκ διαλειμμάτων,
'ς τό δρόμο να μη τρέχουν, τήν νύκτα να μην κλαίτε
κ' ούτε ποτε σ' αν μάργαις λόγια κακά να λέτε,
εις όσα λέει ο κόσμος να λέν' πως δέν πιστεύουν
κ' όταν τυχόν κοιμούνται ψωμί να μη γηρεύουν.

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Φημίξεται τό έθνος εις άρετας κ' εις κάλλη
άλλά δέν υποθέτει κανένας προς σιγγμήν
πως, σ' αν τοτε τόσοις άλλοις, άκόμα κ' οι δασκάλοι
πρωτεύουν 'ς τό ρεβόλθερ, καθως κ' εις τήν πυγμήν
'Αφού προχθές άκόμα — ω! τλήμων έποχή! —
εις δάσκαλος σκοπεύει κ' εις άλλος πυγμαχεϊ.

Η ΒΡΟΧΗ

'Σ τήν έποχήν του θερούς αϋτοϋ του δυνατοϋ,
'ς τήν γήν δπου βαδίζου τα πάντα έν εύχη,
'ς τήν γήν του Περικλέους και του κοριορτοϋ
καλάναι κάπου κάπου να πιάνη μιά βροχή.

Κεερίσ Σεϋ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἐκ Λευκώματος :

Εἶθε ώραία τῇ ἀληθείᾳ
Εἶνε ἀδύνατον νὰ καλυφθῇ
Φυλάχθητε ὅμως εἰς ταύτην
Μὴν προστεθῇ καὶ ἡ Ὑπερφηανία

✱

**

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

Δάθε δῶρον τῆς φιλίας
τοῦτο μόνον ἀπαιτῶ
νὰ μὲ ἐνθυμεῖσαι μόνον
τὴν ἡμέραν ἐν λεπτόν.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΡΟΔΟΝ

✱

ΚΑΡΒΟΥΝΟΑΝΘΡΑΚΟΠΩΛΕΙΟΝ

(Ἐνταῦθα)

✱

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΔΙΑΒΤΑΙ ΚΑΙ ΥΠΝΟΣ

(Ἐν Λαρίσῃ)

ΡΑΠΤΡΕΙΟΝ

(Ἐν Σύρῳ)

✱

ΚΟΠΤΟΝΤΑΙ ΒΕΝΤΟΥΖΕΣ

Ο ΑΧΙΛΛΕΥΣ

(Ἐν Πάτραις)

Ρεμενουχιώτη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ε. Κ. ἔνταῦθα. Τὸ κέντημά σας ἐλήφθη καὶ σας εὐχαριστοῦμεν. Διατί μετεχειρίσθητε τόσον ἐρυθρὸν χρώμα; Περιμένονεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σημερινοῦ σχεδίου τελειοτέραν. — Παντουφλιᾶ, ἔνταῦθα. Ἀρίστη ἡ ἰδέα σας. Δάθετε ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ σημερινὸν ἐργόχειρον. — Ἀσπασία, ἔνταῦθα. Τὸ Ἄστυ προθύμως θυσιάζει ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ πνεύματός του, ὅπως ἀναδείξῃ τὸ φιλολογικὸν σας χάρισμα. — Νικάνδρῳ, ἔνταῦθα. Οἱ ζητούμενοι ἀριθμοὶ τοῦ Ἀσμοδαίου εὐρίσκονται ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Ἄστεος. Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 40. Ἐπίσης εὐρίσκονται καὶ οἱ τοῦ Ἄστεος τιμώμενοι ἀντὶ λεπτῶν 25 ἕκαστος.

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ. Ἐξεδόθη τὸ 10 τεῦχος περιέχον. Σὺγχρονα Λεηγήματα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Σακελλαρίου, τεῦχος 5, περιέχον τὸν Περικλεωνόμενον τοῦ Α. Σούτζου.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆ. Ἐκδότης Α. Κωνσταντινίδης. Ἐξεδόθη τὸ 3 τεῦχος.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Τὸ χρήσιμον εἰς πάντα σύγγραμμα τοῦτο τοῦ Α. Δεσῶυ μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τ. Καρδάρᾳ καὶ ἐκδοθὲν δαπάνῃ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Φαρμακείου τῆς Ἀστυκλικῆς κ. Δ. Χάνοζα εὐρηται εἰς πάντα τὰ βιβλιοπωλεῖα τιμώμενον ἀντὶ

2 μόνον δραχμῶν.

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΥΒΡΥΣΙΣ»

ἤρξατο τῆς πώλησεως τῶν διαφόρων αὐτῆς τυρῶν: Bondons Malakoff, Camembert, Petits Carrés, Vallée du Céphise καὶ Γλυκὸβρυσις.

Οἱ τυροὶ οὗτοι εἶνε ἀγνοὶ καὶ θρεπτικοί, προσίτοι δὲ τοῖς πᾶσι διὰ τὸ εὐωμον αὐτῶν.

Λιανικὴ πώλησις διὰ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ κεντρικὸν Γραφεῖον τῆς εταιρίας ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 28.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ὁ κύριος Ν. Δ. Ἀραῖνης εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Δημοπρατηρίου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας ἀποστέλλει δείγματα καὶ τὰς τιμὰς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἅμ.α τῇ αἰτήσῃ ἐπὶ ἐσωκλειστῶν τιμημάτων: 80 λεπτῶν εἰς γραμματόσημα. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑἴΓΙΟΥ - ΠΑΤΡΩΝ

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἀν.	5.30 π.	10.15 π.	1 μ.μ.	Πάτραϊκὸν 6.30 π.	12.10	—
Ἀθήναι	6	10.50	1.35	Αἴγιον 8	2	—
Κόρινθος ἀφ.	8.55	2.25	5.20	Κόρινθος 11.20	6	2.50 μ.
Αἴγιον	12.07	6.40		Ἀθῆναι ἀφ. 2.25	9.25	6.30
Πάτραι	1.30	8.30		Πειραιεὺς 2.55	9.50	7

ΓΡΑΜΜΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΡΓΟΥΣ - ΝΑΥΠΛΙΟΥ - ΜΥΛΩΝ

	202	32	203	33
Ναύπλιον ἀν. 8 π.μ.	10.30 π.μ.	Κόρινθος ἀν. 2.45 μ.μ.	6.02 μ.μ.	
Ἄργος	8.32	11.15	Ἄργος ἀφ. 5.05	8.40
Κόρινθος ἀφ. 10.50	1.55 μ.	Ναύπλιον 5.35	9.20 μ.μ.	
Μύλων ὥραν 7.45 π.μ.		Εἰς Μύλους ὥρ. 5.15		

Σημείωσις: Ἡ ἀμαξοστοιχία 33 ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ Κόρινθον Ναύπλιον, ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν ἢ δὲ ἀμαξοστ. 32 ἐκ Ναυπλίου διὰ Κόρινθον Πειραιᾶ, ἐκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον.

Αἱ ἀμαξοστ. 2, 4, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσιν εἰς ὅλας τὰς στάσεις καὶ τοὺς Σταθμούς. Μεταξὺ Κορίνθου — Ἀκράτας, Πατρῶν — Ἀκράτας, Ναυπλίου — Ἄργους — Μύλων καὶ ἀντιστρόφως, κυκλοφοροῦσι καθ' ἐκάστην τοπικὰ ἀμαξοστοιχία σταθμεύουσαι καὶ εἰς πάσας τὰς Στάσεις.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅσπερ πλουτιζόμενον ὁσημέραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαίτερον ἐρροσάσιον φακέλλων, δέγεται δὲ παραγωγίας τοιοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20%, εὐθηνότερα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισταὶ χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγματώσ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΥΒΡΥΣΙΣ

Διανομὴ γάλακτος εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους συνδρομητὰς πρὸς ἀρ. 1 κατ' ὄκων.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν.

Κεντρικὸν Γραφεῖον, ὁδὸς Πανεπιστημίου, οἰκία Βαλέτα Ιατροῦ.

Ἐποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις:

Ὁδὸς Πατησίων καὶ ὁδὸς Ξενοφώντος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Τὸ Πιλοποιεῖον Λευκαδίου ἐκομίσαστο ἀρτὶ ἐκ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας πλουσιωτάτην συλλογὴν πῖλων ἐαρυνῶν καὶ πῖλων ἐκ ψιδῶν τοῦ τελευταίου νεωτερισμοῦ. Τρέψατε νὰ πεισθῆτε, καὶ θὰ ἀγοράσητε τὰ μοναδικὰ καπέλλα τοῦ κ. Λευκαδίου.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ τῆς Φιλολογίας φέρων ἀριστὰς συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.